

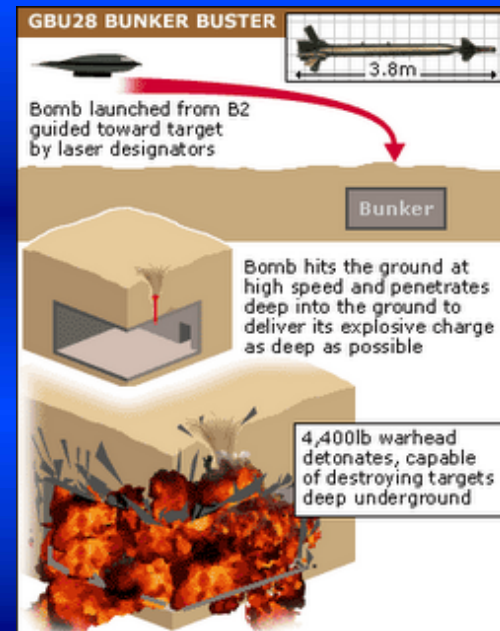
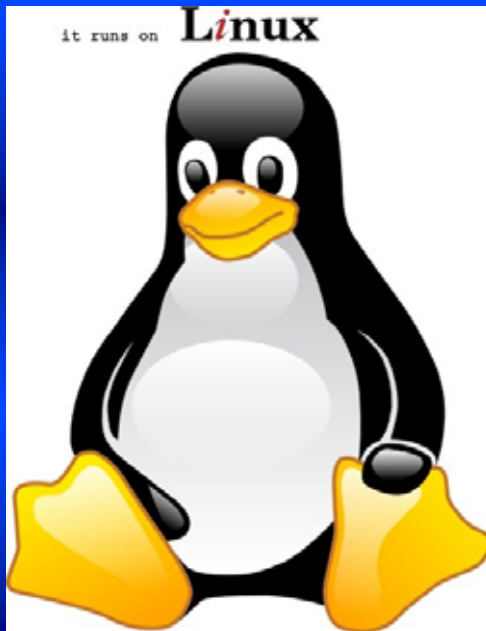
Yhteistyö on voimaa – vai onko?

Mitä on otettava huomioon tuotettaessa yhteisiä opintokokonaisuuksia?

Mauri Grönroos, KTT
tietojohtamisen dosentti
yliopettaja, TAMK

Juridiset ja käytännön kysymykset,
jotka voivat muodostua yhteistyön
kompastuskiviksi.

Sen lisäksi, että virtuaalisuuden aste vaihtelee, virtuaaliorganisaation toimijoilla voi olla hyvin erilaisia intressejä.

Jos osapuolten oikeudet ja velvollisuudet halutaan määritellä sopimuksella, on ensin päätettävä, onko kysymys projektista vai jatkuvasta yhteistyöstä?

Projektityöskentelyssä usein sovelletaan konsortiosopimusta.

Jatkuvaa toimintaa varten voidaan perustaa yhteisyritys.

Halutaan varsinainen sopimus tai ei, on pelisäännöt tehtävä selviksi osapuolten kesken:

1. Mitä oikeuksia yhteistyö antaa toisen tuottamaan materiaaliin?
2. Millaisia oikeuksia syntyy yhdessä tuotettuun aineistoon?

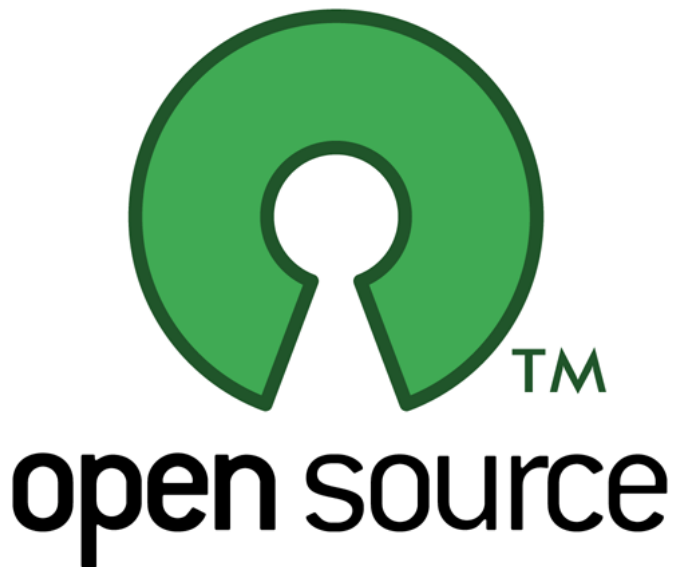
Tekijänoikeus on viipaleinen. Oikeus hyödyntää toisen teosta sovitussa muodossa tai yhteydessä ei anna oikeutta käyttää sitä muissa yhteyksissä tai muussa muodossa.

Tekijänoikeus syntyy automaattisesti kun teos on luotu. Sitä ei tarvitse erikseen hakea eikä merkitä.

Ihminen on sosiaalinen laumaeläin,
eikä toiminta virtuaalisessa ympäristössä
ole sille luonnollista.

Siis - mikä saa virtuaaliyhteistyön
tikittämään?

Monilla on voimakas halu kuulua johonkin joukkoon ja olla mukana vaikuttamassa ja kehittämässä.

Toimijoilla on oltava luottamus siihen, että kukaan ei väärinkäytä yhteistyöverkosta.

Kaupallistaminen ja vapaamatkustajien sietäminen syövät luottamuspääomaa.*

* Osterloh, Rota, Kuster: *Climbing on the Shoulders of Giants*, University of Zurich, 2008

Virtuaaliyhteistyön keskeinen rajoite on, että hiljaista tietoa on melkein mahdotonta siirtää.

Tämän vuoksi toimijoiden on tavattava säännöllisin väliajoin, 3-5 kuukauden välein.